

ความผาสุกทางจิตใจ และบรรยากาศในการเรียนที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

PSYCHOLOGICAL WELL-BEING AND ACADEMIC CLIMATE AFFECT ACADEMIC PERFORMANCE OF STUDENTS IN SAINT LOUIS COLLEGE

อชฌา ชื่นบุญ¹ และชุตินา แสงदारารัตน์²

Athcha Chuenboon¹ and Chutima Saengdararat²

^{1,2}สำนักวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

^{1,2}School of General Education, Saint Louis College

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความผาสุกทางจิตใจ บรรยากาศในการเรียน และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ 2) เปรียบเทียบความผาสุกทางจิตใจ บรรยากาศในการเรียน และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์จำแนกตามชั้นปี และคณะวิชา 3) ค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จำนวน 598 คน ในปีการศึกษา 2558 ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของคณะ เก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า

1. บรรยากาศในการเรียนอยู่ในระดับมาก แต่ความผาสุกทางจิตใจ และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์อยู่ในระดับปานกลาง

2. คณะแตกต่างกันมีผลต่อบรรยากาศในการเรียน และชั้นปีแตกต่างกันมีผลต่อบรรยากาศในการเรียนและผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. บรรยากาศในการเรียนกับความผาสุกทางจิตใจส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความผาสุกทางจิตใจ บรรยากาศในการเรียน ผลการเรียนรู้

Abstract

The purpose of this descriptive research aimed to 1) study the psychological well-being, academic climate, and academic performance of students in Saint Louis College 2) compare the psychological well-being, academic climate, and academic performance of students in Saint Louis College by their faculty and class level 3) predictable factors about psychological well-being, academic climate, academic performance of students in Saint Louis College. The sample involved 598 undergraduates of Saint Louis College in academic year 2015. Using stratified random sampling samples relying on the proportion of the population of students in each faculty, collected using a questionnaire. Analyzing descriptive statistics, analysis of variance and multiple regression analysis, the result are shown as followed.

1. Academic climate has high level, but psychological well-being, and satisfactions with the academic performance has medium average.

2. Faculty differences affect the academic climate, Class differences affect the academic performance of students in Saint Louis College are significant at 0.05 level.

3. Academic climate and psychological well-being affect the academic performance of students in Saint Louis College are significant at 0.01 level.

Keywords: Psychological Well-being, Academic Climate, Academic Performance

บทนำ

การก้าวเข้าสู่การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ผู้เรียนจะต้องมีการปรับตัวอย่างมาก เพราะจะต้องเรียนรู้สภาพแวดล้อมและบรรยากาศใหม่ๆ โดยเฉพาะวัยเรียนจากมัธยมศึกษาเข้าสู่ระดับอุดมศึกษา มีหลายมิติที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ ตั้งแต่เริ่มจนสำเร็จการศึกษา เช่น มิติด้านการปรับตัวของบุคคล (Personal Adaptation) ประกอบด้วยอิสระแห่งตน (Autonomy) การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem) และความผาสุกทางจิตใจ (Psychological Well-Being) เป็นต้น มิติด้านผลการเรียนรู้ (Academic Performance) ประกอบด้วยความรู้ (Knowledge) วิธีการเรียน (Study Methods) และความสัมพันธ์กับผู้สอน (Relationship with Teachers) มิติด้านความมุ่งมั่นทางวิชาการ (Academic Commitment) ประกอบด้วย การปรับตัวต่อการเรียนการสอน (Adaptation to the Course) การปรับตัวต่อมหาวิทยาลัย (Adaptation

to the University) และความสัมพันธ์กับเพื่อน (Relationship with Fellow Mates) มิติด้านการอยู่รอด (Surviving) ประกอบด้วยความสัมพันธ์กับครอบครัว (Relationship with the Family) และความผาสุกทางกาย (Physical Well-Being) (Machado, Almeida & Soares, 2002)

มิติด้านผลการเรียนรู้ของผู้เรียนมีความสำคัญต่อสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งและเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของสถาบันนั้นๆ ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ โดยเฉพาะบรรยากาศในการเรียน โดย Brand et al. (2003), Chow (2007) และ Eliot et al. (2010) ระบุว่า การปรับตัวของผู้เรียน ความมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับบรรยากาศในการเรียน และบรรยากาศในการเรียนยังมีความสำคัญต่อความสำเร็จของสถาบันและมีอิทธิพลในการทำนายความสำเร็จทางวิชาการของบุคคลด้วย

บรรยากาศในการเรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน การสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดีจึงเป็นเรื่องที่แต่ละสถาบันให้ความสำคัญแตกต่างกันออกไป ซึ่งการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน เสริมสร้างพลังความสามารถของแต่ละบุคคลที่มีอยู่ในตนเองให้เจริญเติบโตอย่างเต็มขีดความสามารถ และเต็มศักยภาพจะได้รับการกระตุ้นและพัฒนาขึ้น บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดีจะเอื้อต่อการเรียนรู้และช่วยเสริมสร้างความรู้ ความคิด และจิตใจตามมา ปัจจัยสำคัญอีกบางประการเป็นปัจจัยด้านบุคคล คือ ความผูกพันทางจิตใจซึ่งมีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นอย่างมากและยังมีความสัมพันธ์กับบรรยากาศในการเรียนอีกด้วย ดังเช่นผลงานวิจัยหลายท่าน อาทิเช่น Ruus et al. (2007), Bordbar et al. (2011), Rania et al. (2012), Turashvil & Japaridze (2012), Abadi, Tabbodi & Rahgozar (2013), Peters (2013) และ Rahimpour, Khosravi & Mohammadyfar (2014)

วิทยาลัยเซนต์หลุยส์เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจะเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งที่จะสะท้อนความสำเร็จของสถาบันและบุคคลนั้นๆ อีกทั้งการศึกษาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน นักศึกษาจะช่วยให้สถาบันได้นำผลการวิจัยมาพัฒนาปรับปรุงนักศึกษาและสถาบันให้มีคุณภาพตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ผู้วิจัยในฐานะเป็นส่วนหนึ่งในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและให้ความสำคัญต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา อีกทั้งมีความสนใจเกี่ยวกับความผูกพันทางจิตใจ และบรรยากาศในการเรียนซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ ดังนั้นจึงมีความต้องการจะศึกษาความผูกพันทางจิตใจ บรรยากาศในการเรียน และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์เพื่อให้ทราบว่าความผูกพันทางจิตใจ บรรยากาศในการเรียน และผลการเรียนรู้ตามการรับรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์อยู่ในระดับใด และทำให้ทราบว่า ความผูกพันทางจิตใจ บรรยากาศในการเรียน ส่งผลต่อผลการเรียนรู้

ของนักศึกษามากน้อยเพียงใดเพื่อนำไปพัฒนาและปรับปรุงความผูกพันทางจิตใจ บรรยากาศในการเรียน และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความผูกพันทางจิตใจ บรรยากาศในการเรียน และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์
2. เพื่อเปรียบเทียบความผูกพันทางจิตใจ บรรยากาศในการเรียน และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์จำแนกตามคณะและชั้นปี
3. เพื่อค้นหาปัจจัยระหว่างความผูกพันทางจิตใจ และบรรยากาศในการเรียน ที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

สมมติฐานการวิจัย

1. คณะและชั้นปีแตกต่างกันความผูกพันทางจิตใจ บรรยากาศในการเรียน และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความผูกพันทางจิตใจ และบรรยากาศในการเรียน ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทบทวนวรรณกรรม

1. องค์ประกอบของความผูกพันทางจิตใจ

Ryff (1989: 1072) ได้แบ่งความผูกพันทางจิตใจออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

- 1) การยอมรับตนเอง (Self-Acceptance) หมายถึง การมีเจตคติต่อตนเอง คุณสมบัติบางประการของตนเอง ชีวิตที่ผ่านมาของตนเอง การรับทราบและยอมรับในหลายแง่มุมของตนเองทั้งดีและไม่ดี และความปรารถนาที่จะแตกต่างจากคนอื่น
- 2) สัมพันธภาพที่ดีกับคนอื่น (Positive Relations with Others) หมายถึง มีความอบอุ่น ความพึงพอใจ

และความไว้วางใจในความสัมพันธ์กับคนอื่น ความกังวลเกี่ยวกับสวัสดิภาพของคนอื่น การเอาใจใส่ มีความรักและให้ความใกล้ชิด เข้าใจ และให้เวลากับความสัมพันธ์กับคนอื่น

3) อิสระแห่งตน (Autonomy) หมายถึง ตนเองเป็นผู้กำหนดและมีความเป็นอิสระ ความสามารถทั้งการคิดและทำเพื่อดำเนินงานแรงกดดันทางสังคม ควบคุมพฤติกรรมจากภายใน การประเมินตนเองตามมาตรฐานส่วนบุคคล ไม่กังวลการตัดสินจากผู้อื่น

4) ความสามารถในการจัดการสถานการณ์ (Environmental Mastery) หมายถึง การเรียนรู้และความสามารถในการจัดการสภาพแวดล้อม สามารถควบคุมกิจกรรมภายนอกที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดการใช้งานที่มีประสิทธิภาพ สามารถเลือกหรือสร้างบริบทที่เหมาะสมกับความต้องการและค่านิยมของตนเอง

5) เป้าหมายในชีวิต (Purpose in Life) หมายถึง การมีเป้าหมายในชีวิต ความรู้สึกที่ตนเองมีความหมายทั้งในชีวิตปัจจุบันและในชีวิตที่ผ่านมา และมีจุดมุ่งหมายสำหรับการใช้ชีวิต

6) ความงอกงามแห่งตน (Personal Growth) หมายถึง ความรู้สึกที่ต้องการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มองเห็นตัวเองที่จะพัฒนาต่อไป การเปิดรับประสบการณ์ใหม่ๆ การตระหนักถึงศักยภาพของผู้อื่น การปรับปรุงตนเองและพฤติกรรม การเปลี่ยนแปลงไปในทางที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ที่เพิ่มขึ้นด้วยตนเองและความสำเร็จ

2. องค์ประกอบของบรรยากาศในการเรียน

Siri et al. (2014) แบ่งบรรยากาศในการเรียนออกเป็น 8 มิติ ได้แก่

1) ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมโรงเรียน (Relationships with schoolmates) หมายถึง ความรู้สึกสบายใจที่อยู่กับเพื่อนร่วมโรงเรียน

2) ความสัมพันธ์กับผู้สอน (Relationships with Teachers) หมายถึง ความยินดีของผู้สอนที่จะชี้แจงและอธิบาย

3) การเห็นคุณค่าตนเองในการเรียน (Academic

Self-Esteem) หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดจากการที่ผู้เรียนได้ตรวจสอบการกระทำ และความสามารถของตนกับมาตรฐานที่ตั้งไว้ หรือเกิดจากการรับเจตคติจากผู้อื่น ประเมินตนเองทั้งด้านบวกและด้านลบ จนกระทั่งรู้จักเข้าใจ ยอมรับ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง รู้สึกว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่า ทำอะไรได้สำเร็จตามเป้าหมาย และควบคุมตนเองได้

4) วิธีการเรียน (Method of Study) หมายถึง การกำหนดวิธีการเรียน เช่น การใช้ตำราควบคุมไปกับการสรุปย่อเนื้อหาที่เรียน

5) ความสนใจในการเรียน (Academic Interests) หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความสนใจต่อการเรียน

6) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (Parents' Expectations) หมายถึง ความต้องการที่จะบรรลุผลการเรียนเพื่อให้ผู้ปกครองมีความพึงพอใจหรือมีความยินดี

7) ด้านโครงสร้างการเรียน (Structural Aspects) หมายถึง ลักษณะโครงสร้างทางกายภาพ ได้แก่ อาคารและห้องเรียน ห้องโถง อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ พื้นที่สำหรับสนทนา การ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา และที่พักอาศัย

8) การจ้างงานในอนาคต (Future Employment) หมายถึง ความคาดหวังที่จะมีงานที่ดีทำในอนาคต

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความผาสุกทางจิตใจ บรรยากาศในการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

Ruus et al. (2007) ได้ศึกษาความผาสุกทางจิตใจ การเผชิญปัญหา ความสำเร็จทางวิชาการ และบรรยากาศในโรงเรียน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวน 3,838 ฉบับ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 7, 9 และ 12 ใน 65 โรงเรียนของประเทศสาธารณรัฐเอสโตเนีย วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อป้องกันการพักการเรียนและการเรียนซ้ำ การพัฒนาบรรยากาศทางสังคม การเผชิญปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของนักศึกษา การสนับสนุนจากโรงเรียน และความสำเร็จทางวิชาการของนักศึกษา ผลการศึกษา

ปรากฏว่า บรรยากาศในโรงเรียน ด้านระบบการให้คุณค่าของโรงเรียน และเจตคติของครูต่อนักเรียน ส่งผลต่อการได้รับการยอมรับ ความผูกพันทางจิตใจ และความสำนึกทางความสำเร็จทางวิชาการของนักศึกษา

Bordbar et al. (2011) ได้เปรียบเทียบระดับความผูกพันทางจิตใจกับผลการเรียนรู้ของนักศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันทางจิตใจกับผลการเรียนรู้ของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย Shiraz Payame Noor ประเทศอิหร่าน จำนวน 500 คน ผลการศึกษาปรากฏว่าความผูกพันทางจิตใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

Rania et al. (2012) ตรวจสอบอิทธิพลร่วมของบรรยากาศในการเรียนที่มีต่อความผูกพันทางจิตใจ และผลการเรียนรู้พบว่า บรรยากาศในการเรียนมีความสัมพันธ์กับความผูกพันทางจิตใจอย่างมาก ($r = .560; p < .001$) โดยที่บรรยากาศในการเรียนด้านการเห็นคุณค่าตนเองในการเรียนมีความสัมพันธ์กับความผูกพันทางจิตใจมากที่สุด ($r = .515; p < .001$) และความสัมพันธ์กับเพื่อนมีความสัมพันธ์กับความผูกพันทางจิตใจ รองลงมา ($r = .371; p < .001$) นอกจากนี้บรรยากาศในการเรียนด้านการเห็นคุณค่าตนเองในการเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ($r = .156; p < .001$) ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ในลำดับรองลงมา ($r = .156; p < .001$) สำหรับด้านความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เชิงลบกับผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ($r = -.168; p < .001$) และจากการวิเคราะห์การถดถอยพบว่า บรรยากาศในการเรียนด้านการเห็นคุณค่าตนเองในการเรียน วิธีการศึกษา ความสนใจในการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน และความเชื่ออำนาจภายในตน (Internal Academic Locus of Control) ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความผูกพันทางจิตใจที่มีต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาร้อยละ 55 ($R^2 = 0.55$)

Turashvil & Japaridze (2012) ได้ศึกษาความ

ผูกพันทางจิตใจกับผลการเรียนรู้ของนักศึกษาจอร์เจีย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับภาวะซึมเศร้าสูง ความผูกพันทางจิตใจและผลการเรียนรู้ของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 252 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีความผูกพันทางจิตใจระดับปานกลางจะไม่มีภาวะซึมเศร้า และนักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนรู้ระดับปานกลางและจะมีความผูกพันทางจิตใจในระดับสูงด้วย

วิธีการวิจัย

ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย นักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ปีการศึกษา 2558 จำนวน 777 คน แบ่งเป็นคณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 476 คน คณะจิตวิทยา จำนวน 124 คน และคณะกายภาพบำบัด จำนวน 177 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ปีการศึกษา 2558 จำนวน 598 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามานะ ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 1% แล้วสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของคณะ แบ่งเป็นคณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 382 คน คณะจิตวิทยา จำนวน 87 คน และคณะกายภาพบำบัด จำนวน 129 คน

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมเกี่ยวกับการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม มี 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ คณะ ชั้นปี และคะแนนเฉลี่ยสะสม ซึ่งเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการและให้เติมในช่องว่าง

ตอนที่ 2 แบบวัดความผูกพันทางจิตใจ โดยนำแบบวัด Ryff's Psychological Well-Being Scales (PWB) ของ Abbott et al. (2006) มาปรับใช้ มี 6 ด้าน

ประกอบด้วย 1) การยอมรับตนเอง 2) สัมพันธภาพที่ดีกับคนอื่น 3) อิศระแห่งตน 4) ความสามารถในการจัดการสถานการณ์ 5) เป้าหมายในชีวิต และ 6) ความงอกงามแห่งตน แต่ละด้านมีข้อคำถาม 7 ข้อ รวมทั้งหมด 42 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบวัดบรรยากาศในการเรียนที่สร้างเองตามนิยามและการทบทวนวรรณกรรม มี 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้สอน 2) การเห็นคุณค่าตนเองในการเรียน 3) วิธีการเรียน 4) ความคาดหวังของผู้ปกครอง 5) ด้านโครงสร้างการเรียน และ 6) การจ้างงานในอนาคต แต่ละด้านมีข้อคำถาม 5 ข้อ รวมทั้งหมด 30 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ที่สร้างเองตามนิยามและการทบทวนวรรณกรรม จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ 1) ผลงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำการบ้าน จำนวน 1 ข้อ 2) ผลสอบกลางภาค จำนวน 1 ข้อ 3) ผลการเรียนในภาคการศึกษาที่แล้ว จำนวน 1 ข้อ 4) ผลการเรียนวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 3 ข้อ 5) ผลการเรียนวิชาแกนหรือวิชาบังคับ จำนวน 1 ข้อ และ 6) ผลการเรียนวิชาเลือกเสรี จำนวน 1 ข้อ

มีการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของมาตรวัด (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการและมีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป โดยแบบวัดความผาสุกทางจิตใจมีค่าความสอดคล้อง จำนวน 28 ข้อ ปรับปรุงภาษา 14 ข้อ รวม 42 ข้อ แบบวัดบรรยากาศในการเรียนมีค่าความสอดคล้อง จำนวน 22 ข้อ ปรับปรุงภาษา 8 ข้อ รวม 30 ข้อ แบบวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์มีค่าความสอดคล้อง จำนวน 8 ข้อ

2. นำแบบวัดไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) โดยแบบวัดความผาสุกทางจิตใจมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.753 แบบวัดบรรยากาศในการเรียนมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.740 และแบบวัดผลการเรียนรู้

ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.850

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การนำแบบวัดไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ติดต่อกลุ่มตัวอย่างเพื่อกำหนดวัน เวลา และสถานที่
2. จัดเตรียมแบบวัดให้พอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
3. ชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบวัตถุประสงค์ของการวิจัยและการตอบแบบวัด
4. เก็บรวบรวมข้อมูล
5. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 598 คน มาลงรหัสและวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยจะแบ่งการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ สำหรับการวิเคราะห์ระดับความผาสุกทางจิตใจ บรรยากาศในการเรียน และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1
2. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความผาสุกทางจิตใจ บรรยากาศในการเรียน และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์จำแนกตามคณะและชั้นปี โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2
3. การวิเคราะห์ปัจจัยระหว่างความผาสุกทางจิตใจ และบรรยากาศในการเรียนที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 3

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์มากที่สุด ร้อยละ 63.9 รองลงมาคณะกายภาพบำบัด ร้อยละ 21.6 และคณะจิตวิทยา ร้อยละ 14.5 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มากที่สุด ร้อยละ 28.8 รองลงมาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 28.4 ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 27.6 และชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 15.2 ตามลำดับ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 ในการนำเสนอผลการวิจัยเพื่อตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจ บรรยากาศในการเรียน และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ พบว่า

1. ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า สัมพันธภาพที่ดีกับคนอื่นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.62$) รองลงมา ความงอกงามแห่งตน ($\bar{X} = 3.61$) เป้าหมายในชีวิต ($\bar{X} = 3.50$) การยอมรับตนเอง ($\bar{X} = 3.28$) ความสามารถในการจัดการสถานการณ์ ($\bar{X} = 3.22$) อิสระแห่งตน ($\bar{X} = 3.14$) ตามลำดับ

2. บรรยากาศในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การเห็นคุณค่าตนเองในการเรียนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมาการจ้างงานในอนาคต ($\bar{X} = 3.98$) ความสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้สอน ($\bar{X} = 3.79$) ความคาดหวังของผู้ปกครอง ($\bar{X} = 3.67$) ตามลำดับ สำหรับวิธีการเรียน ($\bar{X} = 3.43$) และโครงสร้างการเรียน ($\bar{X} = 2.60$) อยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผลการเรียนรู้แกนหรือวิชาบังคับโดยรวมทุกรายวิชา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.76$) และผลงานที่ส่งอาจารย์หลังได้รับมอบหมายให้ทำการบ้านโดยรวมของทุกรายวิชา ($\bar{X} = 3.55$) อยู่ในระดับมาก สำหรับผลการเรียนวิชาศึกษา

ทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ($\bar{X} = 3.40$) ผลการเรียนรู้วิชาเลือกเสรี ($\bar{X} = 3.29$) ผลการเรียนรู้วิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.25$) คะแนนสอบกลางภาคโดยรวมของทุกรายวิชา ($\bar{X} = 3.21$) ผลการเรียนรู้วิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.14$) และผลการเรียนเฉลี่ยในภาคการศึกษาที่แล้ว ($\bar{X} = 3.11$) อยู่ในระดับปานกลาง

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2 เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจ บรรยากาศในการเรียน และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์จำแนกตามคณะและชั้นปี พบว่า

1. คณะแตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมไม่แตกต่างกัน (F-test = 2.85, sig. = 0.06) แต่มี 2 ด้าน ได้แก่ อิสระแห่งตน และสัมพันธภาพที่ดีกับคนอื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่พบว่า กลุ่มที่อยู่คณะพยาบาลศาสตร์กับคณะจิตวิทยา และกลุ่มที่อยู่คณะจิตวิทยากับคณะกายภาพบำบัดมีความพึงพอใจด้านอิสระแห่งตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านสัมพันธภาพที่ดีกับคนอื่นเมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่กลับไม่พบว่า มีความแตกต่างกันจริงระหว่างคณะพยาบาลศาสตร์ คณะจิตวิทยา และคณะกายภาพบำบัด เนื่องจากค่าเฉลี่ยมีความใกล้เคียงกัน

2. ชั้นปีแตกต่างกันความพึงพอใจโดยรวมไม่แตกต่างกัน (F-test = 0.42, sig. = 0.74) แต่มี 1 ด้าน คือ เป้าหมายในชีวิตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่พบว่า กลุ่มที่อยู่ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 และกลุ่มที่อยู่ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจด้านเป้าหมายในชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. คณะแตกต่างกันบรรยากาศในการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F-test = 6.69, sig. = 0.00) นั่นคือ กลุ่มที่อยู่คณะพยาบาลศาสตร์กับคณะจิตวิทยา และกลุ่มที่อยู่คณะพยาบาลศาสตร์กับ

คณะกายภาพบำบัดมีบรรยากาศในการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พิจารณารายด้าน มี 2 ด้าน ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการจ้างงานในอนาคตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่พบว่า กลุ่มที่อยู่คณะพยาบาลศาสตร์กับคณะจิตวิทยา และกลุ่มที่อยู่คณะจิตวิทยากับคณะกายภาพบำบัด มีบรรยากาศในการเรียนด้านความคาดหวังของผู้ปกครองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มที่อยู่คณะพยาบาลศาสตร์กับคณะจิตวิทยา และกลุ่มที่อยู่คณะพยาบาลศาสตร์กับคณะกายภาพบำบัด มีบรรยากาศในการเรียนด้านการจ้างงานในอนาคตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ชั้นปีแตกต่างกันมีบรรยากาศในการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F-test = 2.89, sig. = 0.04) นั่นคือ กลุ่มที่อยู่ชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 4 มีบรรยากาศในการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน มี 2 ด้าน ได้แก่ โครงสร้างการเรียน และการจ้างงานในอนาคตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่พบว่า กลุ่มที่อยู่ชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 กลุ่มที่อยู่ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 และกลุ่มที่อยู่ชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 4 มีบรรยากาศในการเรียนด้านโครงสร้างการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับด้านการจ้างงานในอนาคตไม่มีความแตกต่างกันจริงระหว่างชั้นปีที่ 1-4

5. คณะแตกต่างกัน ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์โดยรวมไม่แตกต่างกัน (F-test = 1.74, sig. = 0.18)

6. ชั้นปีแตกต่างกัน ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F-test = 6.60, sig. = 0.00) โดยกลุ่มที่อยู่ชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจของนักศึกษาต่อผลการเรียนรู้โดยรวมแตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เกือบทุกด้านเมื่อชั้นปีแตกต่างกัน ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อผลการเรียนรู้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านความพึงพอใจต่อผลงานที่ส่งอาจารย์หลังได้รับมอบหมายให้ทำการบ้าน โดยรวมของทุกรายวิชา และด้านความพึงพอใจต่อผลการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ไม่มีความแตกต่างกัน

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 3 เพื่อค้นหาปัจจัยระหว่างความผาสุกทางจิตใจ และบรรยากาศในการเรียน ที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ พบว่า

1. ความผาสุกทางจิตใจ บรรยากาศในการเรียน และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.27 ถึง 0.42 และมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศในการเรียนกับผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์มีค่ามากที่สุด

2. ปัจจัยด้านความผาสุกทางจิตใจ และบรรยากาศในการเรียนส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักความสำคัญ ดังนี้ บรรยากาศในการเรียน ($\beta = 0.37$) และความผาสุกทางจิตใจ ($\beta = 0.13$) ตามลำดับ นอกจากนี้ความผาสุกทางจิตใจกับบรรยากาศในการเรียน ทำนายความพึงพอใจของนักศึกษาต่อผลการเรียนรู้ได้ร้อยละ 44

สรุปและอภิปรายผล

การเปรียบเทียบความผาสุกทางจิตใจ บรรยากาศในการเรียน และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จำแนกตามคณะและชั้นปี ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 บางส่วน นั่นคือ 1) คณะต่างกันไม่ได้ส่งผลต่อความผาสุกทางจิตใจ และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ แต่คณะที่ต่างกันส่งผลให้บรรยากาศในการเรียนโดยรวม

แตกต่างกันในกลุ่มที่อยู่คณะพยาบาลศาสตร์กับคณะจิตวิทยา และกลุ่มที่อยู่คณะพยาบาลศาสตร์กับคณะกายภาพบำบัด ผู้วิจัยสามารถอภิปรายได้ว่า จากการพิจารณาบรรยากาศในการเรียนรายด้าน ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการจ้างงานในอนาคตของคณะพยาบาลศาสตร์กับคณะกายภาพบำบัดมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคณะจิตวิทยา ซึ่งสะท้อนว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เมื่อจบการศึกษาแล้วจำเป็นต้องประกอบอาชีพตามวิชาชีพที่เรียนมา คือ เป็นพยาบาลและนักกายภาพบำบัดตามที่ตนเองและผู้ปกครองคาดหวัง ซึ่งต่างจากคณะจิตวิทยาจะสามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นป็นนักจิตวิทยาให้คำปรึกษา นักจิตวิทยาคลินิก อีกทั้งสามารถทำงานบริษัทในตำแหน่งต่างๆ ได้โดยเฉพาะฝ่ายทรัพยากรบุคคล และ 2) ชั้นปีต่างกันไม่ได้ส่งผลต่อความพึงพอใจ แต่ชั้นปีที่ต่างกันส่งผลต่อบรรยากาศในการเรียน และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จากการพิจารณาบรรยากาศการเรียนรายด้านพบว่า โครงสร้างการเรียนของชั้นปีที่ 4 สูงกว่าชั้นปีที่ 1-3 นั่นคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีบรรยากาศในการเรียน 4 ด้าน (จาก 6 ด้าน) ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าชั้นปีอื่น ได้แก่ ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมวิทยาลัยฯ และผู้สอน การเห็นคุณค่าตนเองในการเรียน วิธีการเรียน และโครงสร้างการเรียนรู้ นอกจากนี้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์โดยรวมแตกต่างกันเกือบทุกด้าน นั่นคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีผลการเรียนรู้ 7 ด้าน (จาก 8 ด้าน) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าชั้นปีอื่น ผู้วิจัยอภิปรายได้ว่า การได้เข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษาจนกระทั่งจะสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เกิดการเรียนรู้และมีการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนได้ดีกว่านักศึกษาชั้นปีอื่น ซึ่งสอดคล้องกับ Machado, Almeida & Soares (2002) ที่ระบุว่า ผู้เรียนจะต้องมีการเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มจนสำเร็จการศึกษา โดยเฉพาะมิติด้านการปรับตัวของบุคคล

2. ความพึงพอใจ บรรยากาศในการเรียน

และผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.27 ถึง 0.42 และมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.01$ โดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศในการเรียนกับผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์มีค่ามากที่สุด ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐาน การวิจัยข้อ 2 และสอดคล้องกับการวิจัยของ Rania et al. (2012) ได้ตรวจสอบอิทธิพลร่วมของบรรยากาศในการเรียนที่มีต่อความพึงพอใจและผลการเรียนรู้ พบว่า บรรยากาศในการเรียนด้านการเห็นคุณค่าตนเองในการเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการเรียนรู้ของนักศึกษา และ Bordbar et al. (2011) ได้เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจกับผลการเรียนรู้ของนักศึกษา พบว่า ความพึงพอใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

3. ปัจจัยด้านความพึงพอใจ และบรรยากาศในการเรียนส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักความสำคัญ ดังนี้ บรรยากาศในการเรียน ($\beta = 0.37$) และความพึงพอใจ ($\beta = 0.13$) ตามลำดับ นอกจากนี้ความพึงพอใจกับบรรยากาศในการเรียนทำนายความพึงพอใจของนักศึกษาต่อผลการเรียนรู้ได้ร้อยละ 44 ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 3 และสอดคล้องกับการวิจัยของ Rania et al. (2012) ได้ตรวจสอบอิทธิพลร่วมของบรรยากาศในการเรียนที่มีต่อความพึงพอใจและผลการเรียนรู้ พบว่า บรรยากาศในการเรียนด้านการเห็นคุณค่าตนเองในการเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการเรียนรู้ของนักศึกษา และ Ruus et al. (2007) ได้ศึกษาความพึงพอใจ การเผชิญปัญหา ความสำเร็จทางวิชาการ และบรรยากาศในโรงเรียน พบว่า บรรยากาศในโรงเรียนด้านระบบการให้คุณค่าของโรงเรียน และเจตคติของครูต่อนักเรียน ส่งผลต่อการได้รับการยอมรับความพึงพอใจ และความสำเร็จทางวิชาการของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. วิทยาลัยเซนต์หลุยส์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำข้อมูลที่ได้ไปส่งเสริม พัฒนา และปรับปรุงความผาสุกทางจิตใจ บรรยากาศในการเรียน และผลการเรียนรู้ของนักศึกษา วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

2. สถาบันการศึกษาอื่นสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีบรรยากาศการเรียนรู้และความผาสุกทางจิตใจเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาให้มากขึ้น

3. สถาบันการศึกษาหรือองค์กรอื่นสามารถนำแนวคิดนี้ไปศึกษาต่อยอดเพื่อส่งเสริมความสำเร็จของสถาบันหรือองค์กรของตนได้

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยที่ใช้การวิเคราะห์แบบอื่น เช่น การวิเคราะห์องค์ประกอบของผลการเรียนรู้การศึกษาในเชิงยืนยันปัจจัยเชิงสาเหตุของผลการเรียนรู้ การวิเคราะห์อิทธิพลร่วมของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ เป็นต้น

2. ในการวิจัยควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมาพิจารณาร่วมกับข้อมูลเชิงปริมาณ

บรรณานุกรม

- Abadi, M. M., Tabbodi, M. & Rahgozar, H. (2013). The relationship between spiritual well-being and academic achievement. *Journal of Natural and Social Sciences*, 2(3), 3440-3445.
- Abbot, R. A., Ploubidis, G. B., Huppert, F. A., Kuh, D., Wadsworth, M. E. J. & Croudace, T. J. (2006). Psychometric evaluation and predictive validity of Ryffs psychological wellbeing items in a UK cohort sample of women. *Health and Quality of Life Outcome*, 4, 76.
- Bordbar, F. T., Nikkar, M., Yazdani, F. & Alipoor, A. (2011). Comparing the psychological well-being level of the students of Shiraz Payame Noor University in view of demographic and academic performance variables. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 29, 663-669.
- Brand, S., Felner, R. D., Shim, M. S., Seitsinger, A. & Dumas, T. (2003). Middle school improvement and reform: development and validation of a school-level assessment of climate, cultural pluralism, and school safety. *Journal of Educational Psychology*, 95, 570-588.
- Chow, H. P. H. (2007). Psychological well-being and scholastic achievement among university students in a Canadian Prairie City. *Social Psychology of Education*, 10, 483-493.
- Eliot, M., Cornell, D., Gregory, A. & Fan, X. (2010). Supportive school climate and student willingness to seek help for bullying and threats of violence. *Journal of School Psychology*, 48, 533-553.
- Machado, C. A., Almeida, L. S. & Soares, A. P. C. (2002). Academic experience at the beginning and the end of university studies. *European Journal of Education*, 37(4), 387-394.
- Peters, M. L. (2013). Examining the relationships among classroom climate, self-efficacy, and achievement in undergraduate mathematics: A multi-level analysis. *International Journal of Science and Mathematics Education*, 11(2), 459-480.
- Rahimpoor, H., Khosravi, M. & Mohammadyfar, M. A. (2014). The relationship between classroom psychosocial climate and shyness with academic performance among students. *Iranian Journal of Cognition and Education*, 1(2), 33-36.

- Rania, N., Siri, A., Bagnasco, A., Aleo, G. & Sasso, L. (2012). Academic climate, well-being and academic performance in a university degree course. *Journal of Nursing Management*, 22(6), 751-760.
- Ruus, V. R., Veisson, M., Leino, M., Ots, L., Pallas, L., Sarv, E. S. & Veisson, A. (2007). Students' well-being, coping, academic success, and school climate. *Social Behavior and Personality*, 35(7), 919-936.
- Ryff, C. D. (1989). Happiness Is Everything, or Is It? Explorations on the Meaning of Psychological Well-Being. *Journal of Personality and Social Psychology*, 57(6), 1069-1081.
- Siri, A., Rania, N., Bagnasco, A., Aleo, G. & Sasso, L. (2014). The role of social climate in Nursing and Health Care Professions degree programs. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 171, 382-389.
- Turashvili, T. & Japaridze, M. (2012). Psychological well-being and its relation to academic performance of students in Georgian context. *Problems of Education in the 21st Century*, 49, 73-80.



Name and Surname: Athcha Chuenboon

Highest Education: MA major in Educational Measurement, Srinakharinwirot University and MA major in Economics, Ramkhamhaeng University

University or Agency: Saint Louis College

Field of Expertise: Research and Statistics, Educational Measurement

Address: Saint Louis College



Name and Surname: Chutima Saengdararat

Highest Education: MA major in Educational Measurement, Srinakharinwirot University

University or Agency: Saint Louis College

Field of Expertise: Research and Mathematics, Educational Measurement

Address: Saint Louis College